

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

TÂNĂRUL ÎNVIAT DIN NAIN ȘI CALEA NOASTRĂ CĂTRE HRISTOS

DUMINICA A 20-A DUPĂ RUSALII
(Învieea fiului văduvei din Nain)
SF. CUV. PELAGHIA ȘI TAISIA

Sfințenia – înviere din moartea păcatului

Azi prăznuim două sfinte cuvivoase care și-au schimbat viața după ce s-au încredințat că Hristos ne cheamă la desăvârșire.

Cuv. Taisia s-a născut în Alexandria Egiptului din părinți păgâni. A cunoscut credința ortodoxă prin servitorul casei, Ahmes, pe numele său de creștin Teodor, care a prezentat-o episcopului Vivantius, primind astfel Taina Sfântului Botez. Teodor a suferit moarte martirică în timpul persecuției împăratului Galeriu. Taisia a ajuns artistă, ducând o viață desfrânată, însă când Cuv. Pafnutie din Tebaida Egiptului a vizitat-o și sfătuit-o, ea s-a pocăit pentru păcatele ei și s-a retras într-o mănăstire lângă Alexandria unde s-a nevoit timp de trei ani, plângându-și păcatele. Sf. Pafnutie, prin descoperire divină, aflând că este bolnavă, a mers și a împărțit-o cu Sfintele Taine, iar după două săptămâni Sf. Taisia a trecut la Domnul († 340).

Cuv. Pelaghia a fost artistă a teatrului din Antiohia și o femeie de moravuri ușoare. S-a convertit la creștinism, pocăindu-se pentru păcatele ei, datorită episcopului Non din Iliopoli. Acesta a botezat-o și i-a dat numele de Pelaghia, apoi a încredințat-o diaconiței Romana să o povățuiască pe calea cea bună. Pelaghia și-a împărțit averea servitorilor și Bisericii, iar la opt zile de la botez a mers, în taină, la Ierusalim. Aici, s-a retras în pustiu într-o chilie și a luat numele de Pelaghie, deghizându-se în călugăr. La moartea sa († 457) a fost descoperită ca fiind Pelaghia și a fost înmormântată în chilia în care s-a nevoit. ❖

În vremea aceea S-a dus Iisus într-o cetate numită Nain și împreună cu El mergeau ucenicii Lui și mulțime mare. Iar când S-a apropiat de poarta cetății, iată scoteau un mort, singurul copil al mamei sale, și ea era văduvă, iar mulțime mare din cetate era cu ea. Și, văzând-o Domnul, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: Nu plânge! Atunci, apropiindu-Se, S-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit. Și a zis: Tinere, ție îți zic, scoală-te! Iar cel ce fusese mort s-a ridicat și a început să vorbească, iar Iisus l-a dat mamei sale. Și frică i-a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Proroc mare S-a ridicat între noi și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său. (Luca 7, 11-16)

Trei învieri ale unor tineri ne spun Sfintele Evanghelii că a săvârșit Mântuitorul: învierea lui Lazăr, învierea fiicei lui Iair și învierea fiului văduvei din Nain.

Toate sunt mișcătoare. Subliniază cât de importanți sunt tinerii în viața Bisericii. Prin aceste învieri, Domnul Hristos ne arată marea Sa iubire față de oameni. Dacă ne oprim la învierea despre care ne vorbește Sfânta Evanghelie de astăzi, ne dăm seama că Mântuitorului Iisus Hristos I-a fost milă de văduva care își ducea la groapă pe unicul său fiu, speranța bătrâneților ei și singura mângâiere.

Domnul S-a apropiat de coșciug și a spus: „Tinere, ție îți zic, scoală-te!” și luându-l, l-a dat mamei sale. Nimeni nu putea să facă această minune decât Dumnezeu, care ne arată cât de importante

sunt viața, sufletul și trupul nostru.

Deci înviind pe tânărul din Nain Domnul ne-a spus plener că El este Învierea, că pentru El moartea este un somn, că trupul, chiar dacă se dă pământului, are parte de destinul nostru etern și că cimitirul – în traducere înseamnă dormitor – iar în sicriașe se păstrează cele mai mari valori.

Dar după 2.000 de ani Domnul se apropie de fiecare tânăr și strigă: „Tinere, ție îți zic, scoală-te!”. Fiecărui tânăr îndepărtat de Dumnezeu, căzut în patimi aducătoare de moarte trupească și sufletească, Domnul îi întinde mâna și-i spune: „Tinere, ție îți zic, scoală-te!”

Așadar, El singur îi caută pe tineri și-i cheamă la o nouă viață, căci El a venit ca lumea „viață să aibă și mai multă să aibă” (Ioan 10, 10). Amin! ❖

Părintele Dinu

SFINȚII MUCENICI NAZARIE, GHERVASIE, PROTASIE ȘI CHELSIE

14 octombrie este pentru Parohia Șerban Vodă prilej de dublă sărbătoare. Alături de Sf. Cuv. Parascheva, îi prăznuim în mod deosebit pe Sf. Mc. Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie, care au cunoscut moarte martirică în Mediolan (azi Milano), în a doua jumătate a primului secol. Părțile din moaștele lor le-am primit de la Milano în vara anului 2017, înainte de târnosirea bisericii noastre.

creștea cu anii și cu înțelegerea, umplându-se de dumnezeieștile daruri. În timp ce răspânda Evanghelia în Galatia, Sf. Nazarie este prins și dus la ighemonul Dionisie, căruia, fără sfială îi mărturisește: „Sunt roman de fel, însă sunt creștin și cinstesc pe cel răstignit”. Nazarie și Chelsie sunt aruncați în temniță și bătuți fără milă. Scapă însă a doua zi pentru că femeia stăpânitorului avusese o vedenie înspăimântătoare și pentru aceasta îl roagă pe soțul ei să-i elibereze cei doi.

Îndreptându-se apoi spre Trevira (azi Trier, Germania), Sf. Nazarie îl predică peste tot pe Hristos. Dar din nou Nazarie și Chelsie sunt închiși. Duși la Roma, sunt condamnați la moarte prin înec. Domnul îi salvează și ei își continuă misiunea, ajungând la Milano, unde se reîntâlnesc cu Sf. Ghervasie și Protasie.

Moartea martirică a celor patru sfinți

Sfinții au suferit moarte martirică pe la anii 64-68. Însuși împăratul dă poruncă lui Anulin să-l omoare pe Nazarie. Cinstitele capete ale Sf. Nazarie și Chelsie – care avea numai nouă ani – au fost tăiate cu sabia. Sfințele lor moaște sunt luate apoi în taină de un credincios și duse în casa sa, unde are loc prima minune: vindicarea fiicei acelui creștin care zăcea grav bolnavă. Apoi trupurile mucenicilor sunt îngropate în grădină.

Sf. Ghervasie își găsește sfârșitul martiric într-o bătaie cruntă cu vergi de plumb, iar lui Protasie i se taie capul cu sabia. Trupurile lor, răpite de Filip și de fiul său, sunt îngropate în casa lor.

Sf. Ambrozie (339-397), episcopul Mediolanului (n.r. – ale cărui moaște sunt în biserica noastră la loc de mare cinste), prin dumnezeiască descoperire, află pe Ghervasie și pe Protasie în vremea împăratului Teodosie cel Mare care a domnit între anii 379 și 395, iar pe Nazarie și Chelsie în vremea împăraților Arcadie și Onoriu (au domnit din anul 395).

Aflarea moaștelor Sf. Nazarie și Chelsie

Paulin Presbiterul în cartea sa despre viața Sf. Ambrozie scrie: „În acea vreme moaștele Sf. Mc. Nazarie se aflau în cetate, în grădină. Eu, fiind de față, am

văzut sânge în mormântul în care zăceau muceniceștile moaște, ca și cum acest sânge ar fi curs de curând; capul cu părul și cu barba erau așa de neatins, ca și cum atunci ar fi fost puse în groapă, iar fața lui era atât de luminoasă de parcă ar fi fost spălată de curând. [...] Apoi, ridicând moaștele mucenicești și punându-le în caretă, ne-am întors îndată cu Sf. Ambrozie și la Sf. Mc. Chelsie, cel ce era pus în același loc.”

Descoperirea moaștelor Sf. Ghervasie și Protasie

Pentru aflarea Sf. Ghervasie și Protasie, Sf. Ambrozie s-a rugat și a postit 40 de zile și i s-au arătat în vedenie tineri în haine albe, cu mâinile ridicate. Mai apoi, Sf. Pavel i-a descoperit locul în care erau îngropați și i-a zis: „Aceștia sunt cei care, ascultând cuvintele mele, au lăsat lumea și bogăția și au urmat Domnului nostru Iisus Hristos, nedorind nimic pământesc sau trupesc. Și au petrecut aici în Mediolan zece ani, slujind lui Dumnezeu și s-au învrednicit a fi mucenici ai lui Hristos, ale căror trupuri le vei afla zăcând în pământ în acest loc unde tu stai și te rogi. Deci, trebuie să le scoți deasupra și în acest loc să zidești o biserică în numele lor”. Aflăm despre ei dintr-o carte găsită la capul sfinților mucenici: „Eu, robul lui Hristos, Filip, am luat trupurile acestor sfinți în casa mea și le-am îngropat. Maica lor, Valeria, și tatăl lor, Vitalie, au avut pe acești doi fii născuți gemeni și au numit pe unul Protasie și pe altul Ghervasie. Vitalie era ostaș în Mediolan, trăind cu soția sa și slujind în taină lui Dumnezeu.” După ce Ghervasie și Protasie rămân orfani, vând casa, împart toată averea lor la săraci și eliberează robii. Se retrag din lume, zece ani nevoindu-se în post, în rugăciuni și în citire. Aflând de ei, Anulin ighemonul dă poruncă să fie aruncați în temniță pentru credința în Hristos.

În timpul aducerii moaștelor și așezării în biserica centrală din Mediolanum (Milano), în ziua de 16 iunie 386, un orb și-a recăpătat vederea, iar demonii care își făcuseră lăcaș în câțiva demonizați au strigat că sfinții i-au pus la chinuri de nerăbdat. După câțiva ani, în 395, Sf. Ambrozie a așezat în biserică și moaștele Sf. Nazarie și Chelsie. ❀

Sf. Nazarie a trăit în vremea lui Nero (între anii 54 și 68) la Roma, fiind vlăstarul unei familii romane bogate și evlavioase. Tatăl lui, Africanus, și mama lui, Perpetua, au fost aduși la adevărata credință de către Sf. Apostol Petru. La vârsta de douăzeci de ani, Nazarie părăsește Roma pentru a răspândi Evanghelia. Își cheltuie averea cu cei sărmani, ajutând pe cei ce pătimeau pentru Hristos și aduce la credința creștină pe mulți închinători la idoli, botezându-i.

Ajuns în orașul Plachendia (azi Piacenza) îi cunoaște pe Sf. Ghervasie și Protasie, care se aflau în închisoare din porunca ighemonului Anulin și pe care îi întărește în credință. Cei doi erau frați gemeni, fiii sfinților martiri Vitalie și Valeria din Milano.

Aflându-se că îi vizitează pe creștini în închisoare, Sf. Nazarie este biciuit și alungat din oraș. Noaptea i se arată în vedenie fericita lui maică. Aceasta îi poruncește să meargă în Galatia (Galia) și să-L vestească pe Hristos, ceea ce el va face.

Sf. Nazarie îl primește pe Chelsie și continuă propovăduirea Evangheliei

În cetatea Melia, o femeie credincioasă și de neam bun îi încredințează pruncul de 3 ani, pe nume Chelsie, pentru a-l face bun creștin. Nazarie îl botează și-l crește în dreapta credință. Iar pruncul

O viață de pelerin pe drumul sfințeniei SFÂNȚA CUVIOASĂ PARASCHEVA

Dacă viața este un drum spre mântuire, pentru aflarea lui Dumnezeu și nădăjduirea unui loc veșnic în grădina Sa, cu siguranță viața Cuvioasei Parascheva de la Iași este cu adevărat o oglindă a drumului și încercărilor creștinului, mirean sau monah, și a creștinismului însuși în lume.

Opoveste uluitoare, care a început acum 1000 de ani, dar care continuă și azi să-și scrie filele. În primii ani ai secolului al XI-lea se naște în familia dregătorului Nichita din Epivata (o localitate pe malul Mării Marmara la vest de Constantinopol, azi Istanbul) o fată, care va purta numele de Parascheva. Ea și fratele ei, Eftimie, erau nădejdea părinților pentru ducerea mai departe a averii și numelui lor nobil. Dar iată că Dumnezeu rânduse astfel pentru cei doi copii, căci ei sunt chemați la lepădarea de sine și urmarea lui Hristos. Despre Eftimie știm că a devenit călugăr, pustnic și apoi episcop al Maditelor, iar după moarte sa s-a descoperit că la mormântul lui se fac minuni și că acesta izvorăște mir. A fost canonizat mai apoi sub numele de Sfântul Episcop Eftimie al Maditelor, izvorătorul de mir (5 mai).

Chemarea Mântuitorului

Sora sa, Parascheva, aude în biserică cuvintele Mântuitorului: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să-Mi urmeze Mie.” (Lc. 9, 23). Din acea clipă nu mai are liniște pentru a împlini aceste cuvinte ale Domnului. Faptele sale de milostenie întrec înțelegerea părinților, iar într-o zi Parascheva fuge luând drumul Constantinopolului, unde vreme de 5 ani stă la o mănăstire a Maicii Domnului din Heraclea Pontului, îndeletnicindu-se cu postul, rugăciunea și privegherea.

Dorul de a cunoaște tărâmul în care a trăit Mântuitorul o poartă la Locurile Sfinte de la Ierusalim, apoi pustia Iordanului îi fu casă ca și Sfintei Maria Egipteanca. După multe nevoințe, lacrimi și rugăciune, o arătare de sus o încredințează că trebuie să părăsească pustia și să se întoarcă în patria sa, de unde va și pleca la Domnul. În Epivata mai trăiește încă 2 ani, în deplină sărăcie, pe lângă biserică Sfinților Apostoli, nerecunoscută de nimeni. Pleacă la Domnul într-o zi de 14 octombrie. Este înmormântată în mod cuviincios de comunitate.

Curând i se descoperă sfințenia

Dar sfințenia sa va fi repede descoperită, după ce alături de ea este înmormântat trupul unui marinar, mort de ciumă și scos de ape la malul mării

putrezit. Dă de veste în vis unuia dintre gropari, Gheorghe, și unei femei pe nume Eftimia că nu se cuvine ca trupul ei sfânt să stea alături de trupul marinărului, greu mirositor. Uimiți de aceste vise, locuitorii Epivatei dezgroapă trupul Sfintei, aflându-l bine mirositor. Pun cu evlavie moaștele sale în biserica Sfinților Apostoli, unde încep să se facă minuni. Ba mai și construiesc pe locul casei părintești o biserică a Cuvioasei Parascheva, dărâmată însă de turci în anul 1979. Vestea despre minunile Cuvioasei ajung la Constantinopol, iar Patriarhia Ecumenică găsește cu îndreptățire să o canonizeze.

Peregrinările moaștelor Cuvioasei Parascheva

După ce stă aproape 200 de ani în Epivata, sfințele sale moaște sunt cerute de țarul Ioan Asan al bulgarilor regelui latin al Constantinopolului, vasal țarului. Și astfel în 1235 moaștele Cuvioasei Parascheva sunt mutate la Târnovo, iar aici stau până în 1393. Atunci trupele otomane ale lui Baiazid (1389-1402) ocupă ținuturile bulgarilor și Târnovo, iar Patriarhul Eftimie și preoții săi sunt alungați. Moaștele ajung la Vidin, unde stau până în 1398, când turcii cuceresc și Vidinul. Văduva cneazului Lazăr al Serbiei îi cere sultanului moaștele Cuvioasei Parascheva, iar necredinciosul sultan râde de cererea ei și-i spune: „Pentru ce nu ceri ceva mai de preț în locul unor oase uscate nemișcătoare?” Evlavioasa cneaghină i-a răspuns însă că dă în schimb toată averea sa pentru această comoară. Baiazid i-a dăruit atunci moaștele Cuvioasei, iar cneaghina le duce la Krușaveț. În 1402 fiul ei Ștefan Lazarevici le mută la Belgrad.

În 1521, sub Soliman Magnificul (1520-1566), Serbia devine pašalâc turcesc, bisericile fiind transformate în geamii, iar multe lucruri de preț iau calea Istanbulului. La fel și Sfânta Parascheva. Sultanul îl amenință pe Patriarhul Ieremia că va arunca moaștele în mare dacă nu le răscumpără pentru suma de 20.000 de ducați. Din daniile credincioșilor i se plătește sultanului enorma sumă.

Domnitorul Vasile Lupu o aduce pe Sfânta Parascheva la Iași

Cuvioasa va sta la Istanbul până în

anul 1641, când domnitorul Moldovei Vasile Lupu va achita datoriile Patriarhiei Ecumenice către turci, iar patriarhul îi va dăruia moaștele Sfintei Parascheva. Aduse la Iași, vor fi așezate în frumoasa și recent construită biserică Sfinții Trei Ierarhi. De acum Iașiul va fi casa Cuvioasei, iar Moldova va avea o mare ocrotitoare. Căci ori de câte ori va fi război, secetă, foamete, ciumă sau incendii, Cuvioasa își va arăta puterea. Iar credincioșii vor alerga la ea oricând durerea sufletului sau a trupului lor îi va copleși. De 382 de ani minunile nu au încetat, dar nici rândul la racla Cuvioasei.

Sfințenia lucrătoare a Cuvioasei Parascheva

Cea mai mare minune a avut loc în anul 1888, când biserica Sfinții Trei Ierarhi era în restaurare, iar moaștele au fost mutate în sala gotică a unei clădiri a mănăstirii. În seara de 26 decembrie, după slujba Vecerniei, o lumânare a rămas aprinsă lângă raclă. La un moment dat, lumânarea s-a înmuiat, sfeșnicul a luat foc și de asemenea și catafalcul pe care se afla racla. Argintul raclei s-a topit, capacul s-a carbonizat dar, prin minune dumnezeiască, moaștele au rămas întregi! Chiar îmbrăcămintea sfințelor moaște nu a luat foc și nici pecețile de ceară care dănuie de pe vremea lui Vasile Lupu nu s-au topit. A doua zi dimineată, când focul a fost observat, oamenii au intrat în sala unde se afla Cuvioasa și au văzut că deși aceasta stătea pe un morman de jar, nu a ars. Cuvioasei i s-a făcut o nouă raclă

și a fost mutată atunci în Catedrala Mitropolitană.

Plecările Sfintei Cuvioase Parascheva din Iași

Sfânta nu a mai plecat din Iași decât în trei situații: prima, în aprilie 1944 când frontul se apropia de Prut, iar pentru a fi apărate, moaștele ei au fost duse la mănăstirea Sămurcășești. Aici au stat aproape șapte luni, până la sfârșitul lunii octombrie. Pe 27 octombrie 1944 moaștele Cuvioasei au fost aduse cu mare alai în București și întreaga suflare a Capitalei a întâmpinat-o cu flori. Școlile au fost închise în cinstea acestui eveniment, iar la Catedrala patriarhală doi mari sfinți s-au întâlnit: Sf. Dimitrie Basarabov și Cuv. Parascheva. Deși Cuvioasa trebuia să poposească aici doar opt zile, ea a stat trei săptămâni, pentru că mii de credincioși din București și din împrejurimi veneau zilnic să i se închine. Pe drumul de întoarcere la Iași a poposit în câteva locuri, iar pretutindeni pe unde trecea, credincioșii alergau să întâmpine racla Sfintei.

A doua oară racla cu sfintele moaște a ieșit din Iași în timpul secetei din 1947. Procesiunea a avut loc, cu binecuvântarea mitropolitului Irineu Mihălcescu, în două etape. Mai întâi în județul Iași (sfârșitul lui mai-10 iunie 1947), apoi în județele Vaslui, Bacău, Neamț și Baia (până la sfârșitul lui august). La procesiune au participat mai mulți clerici de la Catedrala Mitropolitană, dar și preoți de la parohii, în fruntea lor fiind arhim. Teoctist Arăpașu, viitorul mitropolit al Moldovei și mai apoi patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. S-a consemnat atunci că, pe tot parcursul procesiunii, în urma preoților care însoțeau racla, veneau nori mari de ploaie. Peste tot Cuv. Parascheva, odorul de mare preț și ocrotitoarea Moldovei, era întâmpinată de credincioși îmbrăcați în haine de sărbătoare și cu flori în mână. Toți erau încredințați că

Sfânta le va aduce bucurie, belșug și alinare după perioada de lipsuri, război și secetă.

Iar a treia oară, motivul pentru care s-a hotărât organizarea unei procesiuni cu sfintele moaște în afara Iașului a fost pandemia de covid. Duminică, pe 5 aprilie 2020, cu binecuvântarea ÎPS Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, racla cu moaștele Sf. Cuv. Parascheva a fost scoasă în procesiune prin județele Neamț, Botoșani și Iași, pentru binecuvântarea credincioșilor și a instituțiilor medicale mai importante. Credincioșii au întâmpinat-o peste tot cu multă evlavie. Deși nu știau dinainte, observând mașina cu icoana și racla sfintei, se așezau în genunchi pe marginea drumului, făceau metanii, țineau lumânări aprinse în mâini, flori pe care le aruncau spre racla sfintei, se însemnau cu Sfânta Cruce și lăcrimau, semn că aveau mare nădejde în binecuvântarea Sfintei Parascheva. Preoții din orașele și satele pe unde trecea au ieșit întâmpinând procesiunea cu Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce.

De ce vin mii de pelerini la hramul ei?

Pentru că Sfânta Parascheva nu conține a revărsa mângâieri, tămăduire și ajutor neîntârziat celor care au nevoie, an de an sute de mii de credincioși vin la Iași de ziua ei, 14 octombrie, pentru a-i mulțumi sau a se ruga în necazurile lor. Meditând la viața ei, dar și la nenumăratele peregrinări ale moaștelor sale dintr-un loc în altul, mai ales din

cauza turcilor care nu au avut loc de ea sau au socotit-o un mijloc de a scoate bani de la creștini, vedem că poate cea mai mare minune pentru noi, românii, este că ea a ales să vină în țara noastră și să nu mai plece cu niciun chip de aici, ocrotindu-i pe români și întărindu-i în credință. Cu toate acestea, ortodocșii de pretutindeni o au la mare cinste, mai ales cei la care Cuvioasa a stat mai mult de-a lungul istoriei, bulgarii și sârbii.

Din minunile despre care dau mărturie mii și mii de oameni, am aflat că Sfânta a recuperat case pierdute, a vindecat bolnavi fără speranță – de la boli mentale, atacuri cerebrale, cancer terminal, până la pacienți care au scăpat fără operație – a găsit lucruri pierdute sau furate, a reunit familii destrămate, a dăruit prunci soților, a luminat mințile elevilor și studenților, a rânduit căsătorii binecuvântate, a apărut în vis sau aievea oamenilor, schimbându-le pentru totdeauna inimile și sensul vieții.

De ce avem cel mai mare pelerinaj din țară de ziua Cuvioasei? Pentru că fiecare trăiește o minune în acest pelerinaj. Sfânta se împrietenește cu fiecare în parte și-i vorbește pe limba lui, iar toți primesc nădejde, curaj și mai ales dragoste. Iar miezul lui octombrie devine vremea culegerii roadelor duhovnicești care să ne hrănească până la hramul de anul viitor.

Să primim deci îmbrățișarea Sfintei Cuvioase Parascheva, ocrotitoarea tuturor românilor! ❀

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 8-15 OCTOMBRIE 2023

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 8.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 20-a după Rusalii (Învierea fiului văduvei din Nain) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 11.10	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 13.10	07 ³⁰ -10 ³⁰ 17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Slujbă de priveghere
Sâmbătă 14.10	07 ³⁰ -11 ³⁰	†) Sf. Cuv. Parascheva de la Iași; Sf. Mc. Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie – Utrenia, Sf. Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 15.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 21-a după Rusalii (a Sfinților Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic) – Utrenia, Sfânta Liturghie